

Jugar-se la vida

Personatges que han donat la seva vida

En el món hi ha moltes persones que han estimat de veritat i han donat la vida. Són els que fan que el món segueixi endavant ... Coneixes aquests personatges? Què et diu les seves paraules?

Jesús de Natzaret
 "Estimeu-vos els uns als altres tal i com jo us he estimat"

Josep Manyanet
 "El qui jutja un altre sense fonament, atropella la caritat i ofèn la justícia"

Teresa de Calcuta
 "El fruit de l'amor és l'entrega als altres"

Sebastià Llorens
 "El matrimoni s'ha de basar en una duració eterna."

Jaume Puig
 "L'amistat sí, el pecat no."

Nom i cognoms				Curs i classe	
	Jesús de Natzaret	Josep Manyanet	Teresa de Calcuta	Jaume Puig	Sebastià Llorens
On van néixer					
Explica la frase de cada personatge					
Mira els vídeos ("La persecución religiosa" i "Entrevistas") del Web i explica:					
- la diferència entre víctimes de la guerra i màrtirs de la persecució religiosa.					
- Per què es van deixar matar?					
- Per què es fa la beatificació a Tarragona?					
Explica el context històric del que va passar.					
Dona la teva opinió (tu què en penses?)					

Beats Jaume Puig i 19 companys: màrtirs per la família

El proper dia 13 d'octubre serà una diada important per a la nostra Congregació. L'Església proclamarà beats 19 religiosos Fills de la Sagrada Família i un jove laic, que moriren com a màrtirs, junt amb altres 500 entre bisbes, sacerdots, religiosos, monges i laics d'arreu d'Espanya, que, com ells, foren assassinats en desfermar-se una despietada persecució religiosa al nostre país en l'esclat de la Guerra Civil.

Que aquest esdeveniment tingui lloc a Tarragona, no és casual: És l'Arxidiòcesi que aporta el grup més nombrós de persones que seran beatificades, -entre elles el bisbe auxiliar d'aquella seu, mons. Manel Borràs- i perquè Tarraco va ser la ciutat de l'antiga Hispània romana on es vessà la primera sang martirial del seu bisbe sant Fructuós i els diaques Auguri i Eulogi (s. IV) en l'amfiteatre d'aquella ciutat.

Per a la Congregació, és un esdeveniment al qual, de ben segur, mai no hauria volgut ser-hi convocada: És el record de que 19 dels seus membres i un exalumne de les seves escoles, foren víctimes de la persecució religiosa que va embestir el nostre país i que va destrossar molt del que amb tenacitat i generositat d'esperit s'havia edificat.

Sacerdots i educadors venerables com els pp. Narcís Sitjà, Joan Cuscó, Pere Sadurní, Fermí Martorell, els tres germans Francesc, Jaume i Ramon Llach, Joan Franquesa i Ramon Oromí. D'altres sacerdots, més joves, en ple dinamisme pastoral i acadèmic, com els pp. Jaume Puig, els dos germans Eduard i Ramon Cabanach, Josep Vila, Pere Verdaguer i Robert Montserrat. El germà Segimon Sagalés, mestre de parvulari: ell va salvar les restes mortals del P. Manyanet. Els germans escolars que cursaven estudis de teologia Pedro Ruiz, Pere Roca i Antoni Mascaró. I el jove blanenc Sebastià Llorens, fidel amic del p. Jaume Puig.

Els van matar pel fet de ser qui eren: Sacerdots, religiosos que havien entregat la seva vida a educar els infants i els joves; que exercien el sacerdoci en les escoles amb les celebracions litúrgiques, la predicació, la confessió, la pastoral escolar; amb una vida d'oració intensa i un testimoni de vida religiosa exemplar i sovint admirat.

I alhora, un cop els fets malauradament van anar així, és just que fem memòria del seu sacrifici. "Van rentar els seus vestits amb la sang de l'Anyell" (*Apocalipsi 7, 14*), que és Jesucrist.

Per a nosaltres, ara, són i seran els "Màrtirs per la família":

Màrtirs, perquè han estat "testimonis de la fe" en Jesús fins a donar la vida en Ell i per Ell.

Màrtirs, perquè foren perseguits i assassinats a causa d'aquesta fe.

Màrtirs, perquè acceptaren aquest seu destí com un darrer gest d'una vida santa.

I els adoptem com "Màrtirs per la família", perquè havien esmerçat la seva vida en fer realitat entre els infants i els joves de les seves escoles l'ideal fundacional del P. Manyanet: "Feu que cada llar sigui un Natzaret".

Proclamar el seu martiri no és doncs, ni pot pas ser un acte de revengisme, d'acusació contra ningú, de tendenciositat política, d'incidir en doloroses ferides passades. Més aviat ens cal que el seu testimoni no ens passi en va a nosaltres. Per això, el valor del seu martiri ens pot ajudar a

- Posar fe i confiança en Déu en qualsevol moment de la nostra vida: retrobar en Déu la força per encarar tots els esdeveniments de la nostra vida, de les nostres famílies; la rectitud de vida fonamentada en la llum de la veritat, la bondat, la justícia.
 - "No tingueu por": No amaguem la nostra fe. El seu gest coratjós ens fa veure també a nosaltres que ser cristià pot comportar incomprendiments, burla, discriminacions, persecució. "Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. També així van perseguir els profetes que us han precedit" (Mt 5, 11-12). És un repte a viure "en cristià" amb naturalitat, donant-ne un testimoni de vida coherent, fidel, alegre, sense amagar-se'n i sense, tampoc, enorgullir-se'n.
 - La pau interior que dona sempre el seguiment de Jesús.
 - Van morir perdonant els seus botxins: un gran missatge de perdó i de reconciliació
- Evitar el rebuig i les baralles a causa de la diversitat de creences: Un gran missatge i compromís

